

THE MYSORE TREASURE TROVE BILL, 1962.

Motion to consider.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—I beg to move :

"That the Mysore Treasure Trove Bill, 1962 be taken into consideration".

MR. SPEAKER.—Motion moved :

"That the Mysore Treasure Trove Bill, 1962 be taken into consideration."

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕ ಮಸೂದೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಗಂಟು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅಥವಾ ನಿಧಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಅದು ಯಾರ ವಶವಾಗಬೇಕು? ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಇವೆ. ಭಂಗಾರ ಬಿಂದಿಗೆಯ ಕುಂಬ ಸಿಕ್ಕಿ, ಅಭರಣಗಳೂ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೆಲವರು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಯಾವ ಕಾನೂನನ್ನನ್ನು ಸರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಐದು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನುಗಳಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಂದೇ ಯೂನಿಫಾರಂ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷನ್ ಆಗಿ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಂದಿದೆವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ aims and objects ನ್ನು ಕ್ಲಿಯರಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದೆನೆ. ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿದ ತಕ್ಷಣ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ತನ್ನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ತಾಯಿತಂದೆಯವರು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣವೆಂದು ಪೂರ್ವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅದು 100 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಿಂದಿನದು ಇದ್ದರೆ ಅನಗಿ ತಕ್ಕಲ್ಲ. ಅರ್ಧಭಾಗ ಕಂಡು ಹಿಡಿದವನಿಗೆ ಮಿಕ್ಕರ್ಧಭಾಗ ಸ್ಥಳದವನಾಗಿ ಪೂರ್ವ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಪ್ರಾಚೀನ ರೂಪವಾಗಿ ಬಂದಂಥ ನಾಣ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಂಪೌಸೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಬೇಕು.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಿಕ್ಷಿಪ್ತ ನಿಧಿ, ಸರ್ಕಾರ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ್ದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ 100 ವರ್ಷಗಳದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ರುಜುವಾತು ಮಾಡುವುದು. ಪೂರ್ವಿಕರು ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಯಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಮಣ್ಣು, ಮಸಿ ಹಣ—ಹೀಗೆ ಪಾಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅದು 100 ವರ್ಷಗಳದು ಎಂದು ಹೇಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು? ಇದನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಗ್ಜಾಮಿನ್ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಹಾ ಮಂತ್ರವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಮರ್ಶೆ

ಮಾಡಬೇಕು. 100 ವರ್ಷಗಳದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಅಧಾರ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಈಗಿನ ಮುದುಕ ಮುದುಕಿಯರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಂಜನೇಯ ಬಂದು ಇದು 100 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಟ್ಟ ಹಣವೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆಯೇ?

ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಜನ ಸಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ನಿಧಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇದೇ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದುದು. ಇದರಲ್ಲಿನು ಹೊಸದು ಇಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿತಕ್ಕದ್ದು. ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಸೇರಿತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ 100 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಯಾರಾದರೂ ಹೂತಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಅಥವಾ ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ 100 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಣವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು ಎಂಬೀ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಜನ ಏನೆಂದಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಬಿ. ಎ. ಮತ್ತು ಎಂ. ಎ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆ ಮಾಡುವರೇ ವೇಗ್ ಆಗಿ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಸಿಲುಕದೆ ಇರತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಜನ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅರೀತಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಣವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮದು ಎಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಿ. ಆದರೆ ಈ 100 ವರ್ಷ, ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಎಂಬ ಕ್ಲಾಜು ಬೇಡ. ಯಾವುದೇ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವಹಣ, ನಿಧಿ, ನಿಕ್ಷಿಪ್ತ ನಿಧಿ ನಮ್ಮದೇ, ಇದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಯಾರದೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ, ರುಜುವಾತು, ಮಣ್ಣು, ಮಸಿ, ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ಇಂತಹ ಕಡೆಯೇ ಹಣವನ್ನು ಹೂತಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವಿಲ್ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮನೆಗಳ ಹಕ್ಕು, ನೀರಿನ ಹಕ್ಕು ಬಾವಿಯ ಹಕ್ಕು, ಇಷ್ಟು ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ ಈ ಲಿಖಿತಾಚಾರಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಹಣ ಹೂತಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ರುಜುವಾತು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಇದು ಕಲ್ಪನೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮಗೆ ಈ 100-200 ವರ್ಷಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆ ಯಿಂದ ಮೊದಲು ತೆಗೆದರೆ ಅಗ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಲಾಯರ್ಸ್‌ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ 100 ವರ್ಷಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಮೊದಲು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಣ ನಮ್ಮದು ಎಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಲಿ. ಆದರೆ 100 ವರ್ಷಗಳು ಎಂದು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇನೋ ಹಣಬೇಕು. ಆದರೆ 3ನೇ ಮತ್ತು 4ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಮೆಡಿಕಲ್ ಏಡ್, ಮುಂತಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ಹಣ ನಮ್ಮದು ಎಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಿ. ಆದರೆ 100 ವರ್ಷಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಇದರಿಂದ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri V. S. PATIL (Belgam I):—I should like to support the Bill with a suggestion that some changes may be considered by the Hon'ble Minister so far as execution of the Bill is concerned. In clause 2, sub clause (iii), the definition of finder is given. In this definition the finder means :

“.....in the case of any treasure found in the course of work done at the express or implied direction of any person, such person and in any other case the person who finds the treasure;”

Here, supposing that man engages certain persons to dig up a well or dig up a foundation for his house, then if the persons who actually dig up find any treasure, whether they will be treated as “finder” or not is to be decided. I should like to submit that if a person engages some labourers with some idea that there is some treasure and so he want to dig up, then in that case he may be taken as a finder. But in other cases where a man simply wants to dig to have a trench or foundation laid, and during the course of digging finds any treasure,

the finder will actually be the labourers and not the owner. This distinction must be clarified so far as the definition of finder is concerned.

The absolute powers given to the Deputy Commissioner under clause, 16 are rather strange because in these matters the civil courts are the proper authorities to decide who is the finder and who is the owner and who is entitled to get the treasure under the Act. Here, in this clause it is said that no decision or order passed by the Deputy Commissioner under this Act, shall be called in question by any civil court. Final authority is given to the executive head of a district and it is rather too much.

MR. SPEAKER.—If the property is hidden within one hundred years, the owner can go to the Civil Court to establish his rights.

Sri V. S. PATIL.—That is the point. Whether it is within 100 years or not, has to be decided by a court of law and not by the executive authority. It is rather impossible for the executive authority to go into the facts of detecting the findings properly in an impartial manner. They will try to interpret the law not in favour of the people but in favour of the State itself. That is why I suggest that the findings of the Deputy Commissioner should not be final and there should be a provision to get it changed by a civil court. I should like the Hon'ble minister to have some changes made in these two clauses and then the Act may be passed.

† ಶ್ರೀ ಅಂಗಡಿ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ಹದಗಲಿ).—ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಜ್ 16ರ ಪ್ರಕಾರ ಅಪ್ಪಿರು ತೀರ್ಮಾನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗಿದೆ ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಕ್ಲಾಜ್ 17ರಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್‌ಕೋಡನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರಣೆ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಕ್ರಮವಿಲ್ಲದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಲೇ ಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಆಗ

ಡಿ. ಸಿ. ತೀರ್ಮಾನ ಅಪ್ಪಿರು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಲು ಅವ ಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸಸ್ಟ್ ಅಪೀಲ್, ಸೆಕೆಂಡ್ ಅಪೀಲ್ ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ನಡೆಯಲೇಬೇಕು. ಈ ತೀರ್ಮಾನದ ಮೇಲೆ ಆ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡಿನ ನಡವಳಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಪೀಲ್ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ತಾವು ಡಿ. ಸಿ. ಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಡ ಎಂತ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಡಿ. ಸಿ. ತೀರ್ಮಾನದ ಮೇಲೆ ಅಪೀಲ್ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕ್ಲಾಜ್ 17ರಲ್ಲಿ the decision of the D.C. cannot be called in question ಎಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

†Sri K. LAKKAPPA(Hebbur).—Sir, I welcome the Mysore Treasure Trove Bill, 1962. My friend Sri Muckannappa criticised the Bill on the ground that it leads to litigation in the hands of lawyers.

The first question to be decided is whether the treasure trove is more than 100 years old and less than 100 years old. When a treasure trove is found in a particular place the natural presumption is that it belongs to the owner of that land, but under clause 14 provision is made to deliver to the finder of the treasure trove value of the same up to Rs. 1 lakh. I submit that this clause should be deleted because as I said earlier when a treasure trove is found in a place the natural presumption is that it belongs to the person who is the owner of the land and it should be restored to him alone.

In the case of disputes, power is given to the Deputy Commissioner to hear the dispute and settle the same, but there is no appeal against his decision. I submit that, as pointed out by my friend, it is better to give jurisdiction to hear the dispute to the Civil Court so that the person aggrieved can even appeal against the decision of the Civil Court under the Civil Procedure Code.

While suggesting these changes, I welcome this Bill and I congratulate

the Hon'ble Minister for having brought forward this Bill.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ (ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಚಿವರು).—ಇದೊಂದು ಕೇವಲ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮಸೂದೆ. ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಈಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅಂತೂ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ದುಡ್ಡು ಏಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂತ ಅವರು ವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ಕಾಸು ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಅಂಥ ಗಂಟನ್ನು ಉಡಾಯಿಸಿ ತನ್ನ ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವೆನೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮಸಲ ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರಿಗೇ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆಗ ಆ ಹಣ ಇದ್ದ ಜಾಗದವನು ಅದು ಅತನಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದೂ, ಯಾರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೋ ಅವನು ಅದು ತನಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದೂ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತೆ. ಆಗ ಅದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಬರಲೇಬೇಕು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡಲು ಡಿ. ಸಿ. ಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಧಿಕಾರವಾದರೂ ಏನು? ಆ ಸಿಕ್ಕಿದಂಥ ಹಣ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಗಂಟೆ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೆಲಸ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೇನೆ ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಭಾಷಣಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ನಾಣ್ಯ ನೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನದೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆರ್ಕಿಯೋಲಾಜಿಕಲ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೈದರಾಲಿಯ ನಾಣ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದುವೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆಗ ಆ ಹೈದರಾಲಿಯವಾಗ ಅಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಾಲ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ನಾಣ್ಯದ ಕಾಲ ಯಾವುದು—ಎಷ್ಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಮೇಲಾಗಿ ಆ ನಾಣ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಚಲಾವಣೆ ವರ್ಷ ಇರುತ್ತೆ.

MR. SPEAKER.—It might have been kept there long after that period.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—When ever any Government issues a coin, the year of issue is always mentioned in it. From that he can come to the conclusion that a particular trove is 100 years old or less than 100 years old.

MR. SPEAKER.—Though the treasure might have been minted earlier than 100 years, it might have been hidden much later.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—It might have been minted and also hidden at that time.

MR. SPEAKER.—There is no such presumption that the treasure trove was minted and hidden simultaneously.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—I only gave an illustration. The trove may be not only coin but some other valuables also.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಅ ನಾಣ್ಯ 100 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನದೇ, ಅಲ್ಲಿನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಬರಿನಾಣ್ಯವೊಂದೇ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಒಡನೆ ಬಂಗಾರದ ಗಟ್ಟಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಳ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಲಿತ್ತು ಆ ಆಡಳಿತ ಯಾರ್ಯಾ ರೆ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಡಿ. ಸಿ. ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಕರಾರು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಪೀಲ್ ಹೋಗಬಹುದು. ಅದರ ನಾಣ್ಯದ ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯದ ಅಧಿಕಾರ ಮಾತ್ರ ಡಿ. ಸಿ. ಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಅಂಥ ತೊಂದರೆಯೇನೂ ಇದರಿಂದ ಆಗಲಾರದು.

Sri K. LAKKAPPA.—As regards the declaratory power given to the D.C., he may exercise it arbitrarily and say that the treasure is not belonging to the owner and he may not follow the provisions of the Civil Procedure Code. My apprehension is that he may not give the correct finding and there is also no appeal against his finding. So it is better to amend that clause and provide for enquiry by the Civil Court.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅತುರದಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲು ನೈಕೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೂರು ಕಾಸೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂತ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಮುಂದಿನ ಬಡೆಟ್ ಅಧಿನೇತನಕ್ಕೆ ತನ್ನಿ, ಇದನ್ನು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ತರಬೇಕಾದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ನಾನು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳು ಆ ಕೊಯಮತ್ತೂರು ನೋಟುಗಳು ಸಿಕ್ಕುವ ಮಾತು ಹಾಗಿರಲಿ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಿಧಿ, ನಿಕ್ಷೇಪಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಡೆತನ-ಪ್ಯಾರಮೌಂಟ್ ಪವರ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ. ಅದರಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ವಾದ.

Sri K. LAKKAPPA.—On a point of order, Sir, he is speaking on the same point a second time.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Now-a-days Sri Lakkappa is developing deafness.

Sri K. LAKKAPPA.—Again, on a point of order, Sir, the Hon'ble Member Sri Muckannappa says that I am developing deafness.

MR. SPEAKER.—I certify that Sri Lakkappa is not developing any deafness.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆ ಹಾಳಾದ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ಹಣ ಏನಿದ್ದರೂ ಜನಗಳಿಗೆ ಸೇರಲಿ ಎಂದು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಅಂಗಡಿ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಒಂದು ಸಾರಿ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಅಕ್ಟನ್ನು ಅಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಕಾಸಿಕೈನ್ಸ್ ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕು.

MR. SPEAKER.—There is not much point in what the Hon'ble Member says. There are several statutes where in the procedure to be followed is mentioned. It does not mean that everything is to be brought in here, and it does not mean that there cannot be an enactment providing like this. The Hon'ble Member will find that there is an appeal provided to the Mysore Revenue Appellate Tribunal under sub-clause (3) of clause 8. Anyway, similar provisions have been there in various areas for over 50 years and no practical difficulty has been experienced. So, I will put it to the vote of the House.

The question is :

"That the Mysore Treasure Trove Bill, 1962 be taken into consideration."

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—The question is: “That clauses 2 to 21, both inclusive stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 2 to 21 both inclusive were added to the Bill.

MR. SPEAKER.—The question is: “That clause 1, the Preamble and the Title stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1, the Preamble and the Title were added to the Bill.

Motion to Pass.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—Sir, I beg to move:

“That the Mysore Treasure Trove Bill, 1962 be passed.”

MR. SPEAKER.—The question is:

“That the Mysore Treasure Trove Bill, 1962 be passed.”

The motion was adopted.

PROVINCIAL (MYSORE EXTENSION AND AMENDMENT) BILL, 1962

Motion to Consider.

Sri M. V. RAMA RAO (Minister for Law).—Sir, I beg to move:

“That the Provincial Insolvency (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1962 be taken into consideration.”

MR. SPEAKER.—Motion moved:

“That the Provincial (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1962 be taken into consideration.”

Sri M. V. RAMA RAO.—Sir, at present, there are four different enactments in force in the reorganised State of Mysore. The Provincial Insolvency Act, 1920, which is a Central Act, is in force in the

Madras and Bombay Areas and the Coorg District of the State of Mysore. The Mysore Insolvency Act, 1925 is an enactment of the old legislature of the erstwhile Mysore State and that is in force in the areas which formerly formed the Mysore State. The Insolvency Act, 1351 F are in force in the Hyderabad Area of the State. The three enactments are sought to be replaced by making applicable the Provincial Insolvency Act of 1920 which, as I said already, is a Central enactment to the entire State of Mysore.

In the Central Act as in force in the Bombay Area, by virtue of amendments made by the Bombay Legislature, in section 6, a new clause (1) relating to an Insolvency notice has been inserted, and consequential provisions have been made in new section 6-A and in clause (aa) of sub-section (2) of section 79.

As the subject matter of insolvency falls under entry 9 of the Concurrent List, and the laws now in force in the Mysore, Hyderabad and Madras Areas and the Coorg District are on the same lines, it is proposed to extend the Central Act to the whole State.

I commend the Bill for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER.—The question is:

“That the Provincial Insolvency (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1962 be taken into consideration.”

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—The question is:

“That clauses 2 to 6 below inclusive, do stand part of the Bill”.

The motion was adopted.

Clauses 2 to 6 both inclusive were added to the Bill.